

Prædiken til 3. søndag i advent

Matt. 11, 2-10

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da Johannes i fængslet hørte om Kristi gerninger, sendte han bud med sine disciple og spurgte ham: »Er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden?« Jesus svarede dem: »Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser: Blinde ser, og lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører, og døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige. Og salig er den, der ikke forarges på mig.« Da de var gået, begyndte Jesus at tale til folkeskarerne om Johannes: »Hvad gik I ud i ørkenen for at se? Et siv, der svajer for vinden? Nej, hvad gik I ud for at se? Et menneske i fornemme klæder? Se, de, der bærer fornemme klæder, findes i kongeslottene. Nej, hvad gik I ud for at se? En profet? Ja, jeg siger jer, også mere end en profet. Det er om ham, der står skrevet: »Se, jeg sender min engel foran dig, han skal bane din vej for dig.« « Matthæusevangeliet 11,2-10

I kender sikkert alle sammen til, at der kan være bittesmå ting eller detaljer, som kan irritere en grænseløst, når først man har fået øje på det. En plet på et ellers rent sted, en andens dårlig vane, en lille fejl i et eller andet skrevet, et bestemt udtryk, eller hvad det nu kan være. Med tiden kan den slags, hvis der ikke bliver gjort noget ved det, udvikle sig til en hel lille yndlingsaversion. Man kan ende med at benytte enhver given lejlighed til at påpege, hvor galt det da også er med denne lille ting, selvom de fleste nok trækker på skuldrene af en og tænker ”Herregud, det er da lige meget”.

Min yndlingsaversion er en lille detalje i et salmevers, som vi skal synge i dag. Det lyder sådan her: ”Så i Herren helligdom grant Esajas spåd’e”. Min irritation går på det lille ord ”grant”. Det har nemlig ikke stået der fra begyndelsen af. Grundtvig skrev oprindeligt ”Så i Herrens helligdom, E-sa-i-as spåd’e”. Sådan udtalte man dengang navnet på profeten Esaias, men som det er gået med mange ord, blev i’et til et j, og profeten kom derfor til at hedde Esajas på dansk.

Da vi så skulle have ny salmebog i 1950’erne, mente den daværende kirkeminister, at det var for galt med denne Esaias, når han nu på almindeligt godt dansk var kommet til at hedde Esajas. Han gav sig derfor til at

rette i salmebogen, inden den blev sendt i trykken. Og så blev Esaias til Esajas. Men det var ikke så godt, for så manglede der jo en stavelse, for at versfødderne passede, og salmen kunne synges på melodien. Derfor måtte han indsætte et lille fyldord for at få det til passe, og valget faldt så på det lille ord ”grant”.

Det skulle han aldrig have gjort. I en ordentlig salme kan man ikke bare bruge ord for at fylde ud, eller fordi de klinger godt. Salmerne er mærkelige og svære nok at forstå i forvejen. Tag nu dette lille vers ”Så i Herrens helligdom, grant Esajas spå’de”. For at forstå verset skal man for det første vide, at ”så” på gammeldansk betyder ”således”. Dette vers siger altså, at således, som vi lige har sunget, sådan spå’ede profeten Esajas engang for længe siden. Og så er der det lille ord ”grant”, hvad betyder det? Det betyder noget i retning af ”nøjagtigt, klart, tydeligt”, jf. fx ordet ”grangiveligt”, som betyder, at det er lige præcis sådan, eller udtrykket at ”skue grant”, som betyder at se noget klart og tydeligt.

Men det er jo løgn, at det, som Esajas spå’de dengang, var grant, altså ganske klart. Vi taler om en 2500 år gammel tekst, der siger, at en gang i fremtiden skal ødemarken blomstre, ørkenen fyldes med vand, blinde se, døve høre, lamme springe rundt som hjorte, og al dårlighed skal forsvinde og glæden herske. Og denne spådom er udtrykt i nogle gamle ord og vendinger, som vi knap forstår betydningen af.

Esajas’ profeti er en urgammel, håbefuld fantasi med nogle fantastiske billeder, der er så levende og fyldte med varme og glæde, at vi stadig lægger øre til dem her, over 2000 år efter de blev skrevet ned. Men det er en hån mod almindelig sund menneskeforstand

at sige, at det er klart, hvad de handler om, både fordi ordene er gamle og mærkelige, men også fordi det, de taler om: at alt det dårlige skal forsvinde og glæden herske, kan være temmelig svært at forstå eller uden videre acceptere.

Sådan er det også med Jesus, og det han gjorde og sagde. Mange så i ham noget gudommeligt, noget helt nyt og anderledes, der var på vej. Måske var han den mand, der kom og opfyldte det, som Esajas havde spået om? Sådan mente mange, og sådan mener kirken den dag i dag. Men det betyder ikke, at det uden videre giver sig selv, hvad det er, han sagde og gjorde, og hvad det nærmere skal betyde for os.

Det handler dagens evangelietekst om. Den fortæller om Johannes Døberen, ham der gik forud for Jesus og sagde, at Jesus var den udvalgte frelser, som profeten havde spået om. Men nu var Johannes selv kommet i tvivl. Han var blevet fængslet, fordi han havde kritiseret kongen, og der fra sin celle var det svært at forstå, at profetien om de gode tider nu skulle være gået i opfyldelse. Derfor sendte han en af sine disciple hen til Jesus og spurgte ”Er du den som kommer, eller skal vi vente en anden?”. Altså: Er du den frelser, som vi regnede med, du var, eller kan vi lige så godt opgive håbet?

Jesus’ svar på dette spørgsmål er bemærkelsesværdigt. Han siger ikke ”ja, det er mig, det må du kunne forstå eller tro på”. Nej, han siger ”Gå hen og fortæl, hvad I hører og ser”. Altså: Hvis I ser, hører og fornemmer, at profetien er ved at gå i opfyldelse, så er det måske, fordi den virkelig er det?

Det var også det, Johannes troede på, selv om han nu var kommet i tvivl, og derfor var han ifølge Jesus som en engel, der flyver

forud og melder, at profetien er ved at gå i opfyldelse. Johannes har ved at pege på Jesus som frelseren banet vejen for, at vi måske tør tro på bedre tider, tør lade håbet blomstre og, hvem ved, måske blive opfyldt. Selvom man godt kunne forledes til at tro det i disse tider, så er det altså endnu ikke jul. Det er stadig adventstid. Og adventstiden er en vigtig tid, for den lærer os noget om, at det væsentlige her i tilværelsen måske ikke så meget handler om at få alle vores ønsker opfyldte, og at tingene går, præcis som vi gerne vil have dem til. Sådan går det jo næppe for de fleste, og derfor melder skuffelsen sig uvægerligt på et eller andet tidspunkt.

Nej måske er det væsentlige i tilværelsen ikke så meget at få det, præcis som man ønsker, eller for den sags skyld at regne det hele ud og forstå hver en sammenhæng. Det er, tror jeg, derfor, vi har advent i kirken. Vi springer ikke direkte ud i profetiens opfyldelse og lader Jesus blive født. Nej, vi har fire adventssøndage til at forberede os og nærme os julen.

Af adventstiden skal vi lære, at tro ikke handler så meget om en sikker overbevisning om tingene. For det væsentlige her i tilværelsen kan man let komme i tvivl om, og det er altså noget mærkelig noget det med Jesus, Guds søn, der vil gøre alting til det bedre for os.

Tro er ikke at antage, at bestemte, mærkelige ting nødvendigvis er sande. Nej, tro er intimt forbundet med håb. Håb om, at tingene kan være anderledes, end det blotte øje kan se, og vores døve ører kan høre midt i verdens larm.

Og det håb, det gør en forskel. Det giver en anden indstilling til tilværelsen. Håbet kan

leve selv der, hvor mørket får magt over os, eller hvor det går stik modsat af, hvad vi forventede. Håbet giver os mod og styrke til at leve og være glade *på trods*.

Dem, der tør håbe, vil måske se Esajas' profeti blive opfyldt, når julen kommer: "fryd og glæde når dem, suk og klage flygter".

Glædelig advent.

Kristoffer Garne
Lemvig

Salmer:

86: Hvorledes skal jeg møde

276: Dommer over levende og døde

303: Kom, Gud Faders ånd fuldgod

78: Blomstre som en rosengård

888 Kirkesangbogen: Korte dage i december

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk